

תת"ע 10162/12/18 - מדינת ישראל נגד אסף אבידן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

17 אפריל 2019

תת"ע 10162-12-18 מדינת ישראל נ' אבידן

בפני כב' השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

אסף אבידן

נאשם

הכרעת - דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שהנאשם רכב על אופניים חשמליים בצומת הרחובות גולדשטיין וגורדון בגבעתיים ביום 6.11.18 בשעה 15:00 לא ציית הוא על פי הטענה לתמרור 302 אשר היה מוצב בכיוון נסיעתו וזאת בכך שלא נתן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה ובניגוד לתקנות 22 (א) ו- 64 (ד) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דין הוכחות.

מטעם המאשימה העיד קצין המשטרה מר יוני ברזילי (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגשו הדו"ח שערך (ת/1) ודו"ח פעולה שערך (ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אסף אבידן (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשו שלושה תצלומים אשר לדברי הנאשם צולמו על ידו 4 ימים לפני מועד דיון ההוכחות (דיון ההוכחות התקיים ביום 31.3.19) (התצלומים סומנו נ/1 עד נ/3).

התנגדות התובעת במהלך הדיון להצגת ולהגשת התצלומים וזאת בשל עיתוי צילומם, נדחתה על ידי.

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי לאחר התרשמות ישירה מן העדויות ומתן הדעת לראיות ולסיכומי הצדדים הינה שהמאשימה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

עד התביעה ערך מסמכים מפורטים אשר מהם עולה - ולא נסתר בחקירה נגדית - כי תצפיתו היתה קרובה וטובה.

עד התביעה ידע לתאר כי רכב אפור מתוצר יונדאי i10 אשר נע ברח' גורדון נאלץ לבלום בשל כניסת הנאשם עם אופניו לצומת מרח' גולדשטיין לרח' גורדון בו נע רכב היונדאי הנ"ל.

בהקשר זה אני מוצא חיזוק לגירסת עד התביעה בלא אחרת מאשר גירסתו של הנאשם עצמו על כי הוא עצמו ראה לדבריו אכן "רכב כסוף במורד רח' גורדון" (עדות הנאשם בעמ' 7 שורה 9 לפרוטוקול).

הנאשם ציין כי איננו יודע לומר תוצר הרכב הכסוף ולמעשה לא סתר כי מדובר ברכב היונדאי האמור.

הנאשם עצמו אף אישר בעודותיו כי רכב המשטרה של עד התביעה אכן נסע בעקבות הרכב האפור ובסמוך אליו.

מוצא אני אם כך חיזוק נוסף מתוך גירסת הנאשם עצמו על כי עד התביעה, כגירסתו, אכן נע אחרי רכב היונדאי בקירבה רבה ובקירבה מספקת כדי לראות את רכב היונדאי בולם לנוכח כניסת הנאשם עם אופניו לצומת.

לא היתה מחלוקת כי בכיוון נסיעתו של הנאשם היה מוצב תמרור אשר חייב אותו לעצור ולתת זכות קדימה.

לא היתה גם מחלוקת כי הנאשם נכנס ברכיבה על אופניו לצומת.

עד התביעה היה הגון ואובייקטיבי דיו על מנת לרשום כי לא יכול היה לראות אם הנאשם ביצע עצירה לפני קו העצירה (המצוי עמוק יותר בתוך רח' גולדשטיין וראה בענין זה אף את התצלום נ/3), אך כן ראה שלא ניתנת זכות קדימה (כמיצוותו השניה של התמרור) ע"י הנאשם לרכב היונדאי האפור הנ"ל וכי זה האחרון נאלץ כאמור לבלום בשל כך.

וכאן אני מגיע לתוכנה של תקנה 64(ד) לתקנות התעבורה אשר בה מכתב המחוקק כי לנוכח תמרור כאמור יש חובת מתן זכות קדימה "לרכב אחר המתקרב או הנכנס לצומת מכביש אחר".

בהקשר זה עולה - הן מעדותו של עד התביעה והן מעדותו של הנאשם עצמו - כי הרכב האפור המדובר היה בגדר רכב "המתקרב אל הצומת".

כאמור, רכב היונדאי ורכב המשטרה בעקבותיו, היו קרובים דים עד שהנאשם - כך מסתבר מעדותו - יכול היה לראותם ואף לפרט כי זה היה בעקבות האחר ולפרט גם את צבע הרכב המתקרב.

ובמילים אחרות: הנאשם מחזק, אולי מבלי משים בעדותו, גם את דבר קירבת הרכב אליו.

ובכן, כאמור, הדין הוא שכאשר יש תמרור 302 אין די בעצירה אלא יש גם חובה נוספת והיא מתן זכות קדימה לרכב המתקרב.

היבט נוסף אשר בכל הכבוד איננו מסייע לנאשם הוא גירסתו של הנאשם על כי לדבריו רכב מסחרי נכנס לצומת לאחר

שלדברי הנאשם נהגו של הרכב המסחרי "ביצע החלטה שקולה" והוא , הנאשם, לאחר שהות של הפניית מבט ביצע אף הוא החלטה ונכנס לצומת.

ובכן , עצם העובדה שהנאשם עצמו מתאר כי מצד הרכב המסחרי שהיה לפניו נדרש נהגו של הרכב המסחרי לבצע "החלטה שקולה" פירושו שכלי הרכב שנעו ברח' גורדון כבר היו עוד אז לנגד עיני הנאשם . וכלום לא התקדמו הם בינתיים עד אשר גם הנאשם נדרש למבט נוסף לדבריו ?

הנה כי כן, כלי הרכב (היונדאי ורכב המשטרה שנע בסמוך אחריו) היו לדידו של הנאשם רכבים המתקרבים לצומת - ומשכך היו הם אזי קמה לנאשם חובה ליתן להם זכות קדימה ולא לגרום לרכב לבלום.

בתמונות שהנאשם בחר לצלם (בחלוף מספר חודשים) לא מצאתי כי יש בהן כדי לסייע לו.

נהפוך הוא : התמונות מציגות מקום עם ראות טובה ואור יום (האירוע התרחש אגב בשעה 15:00) וכן מציגות הן שדה ראייה פתוח ונוח לתצפית.

הרישומים של עד התביעה בת/1 ובת/2 מעידים כי נקט יסודיות ואובייקטיביות.

כאמור , גם הקפדתו לרשום כי אין הוא יכול לייחס לנאשם אי עצירה מלמדת אותי כי עד התביעה היה הגון במלאכת האכיפה .

לסיכום :

אני נותן אמון בעדות עד התביעה את אשר תיאר כי ראה מתרחש לנגד עיניו.

אמון זה נשען הן על התרשמות ישירה כאמור מן העדות של עד התביעה בפני אגב חקירה נגדית ממושכת שעבר, ובנוסף לכך גם לאור היבטים אשר הנאשם עצמו חיזק אגב מתן עדותו - היבטים אשר תומכים בגירסת עד התביעה.

רכב היונדאי האפור היה כאמור בגדר רכב המתקרב לצומת ולפיכך , ולנוכח התימור בצומת, קמה חובה על הנאשם ליתן לו זכות קדימה אך הנאשם לא עשה כן ותחת זאת גרם לו לבלום.

בכך גובשו יסודות העבירה .

אציין לבסוף כי לא נעלם מעיני דבר היות עדות עד התביעה עדות יחידה מטעם התביעה בתיק זה ולקחתי זאת בחשבון.

לאחר כל אלה מורשע הנאשם בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ט, 17 אפריל 2019, במעמד הצדדים